

עייזר הגיזעי

אהלן, עייזר! מה נשמע! איך העניינים! מה ככה? אני יודע שאתה מתפלא לראות את סאחבק אחרי שלא נפגשנו הרבה זמן. כליכך הרבה זמן. עברתי כאן בסביבה ואמרת לעצמי - נראה איך כבוד השר מסתדר...

מכוחות היבשה... פנניו המפורסמים של עייזר, שישב מאחרי שולחן משרדי כבד, לא ניכרו שום סימנים של היזכרות.

שנת שיבעים-ושלוש, ירדתי לפרטים, לא מזכיר לך שום דבר! אור קטן הבלתי בעיניו של עייזר. נכון! נכון! אישרתי, מהמילחמה! ידעתי שתזכור. עכשיו אתה בוודאי זוכר אותי.

האור הקטן ככה. קח רמז! לא התייאשתי, מיץ אשכוליות! לא אומר לך כלום! ותפוזים! ואם אגיד מצופה אז מה? קח גם פופקורן. ואני מוסיף אגוזי ומוריד לך שלוש נקודות על רמז עבה.

החיוך השובב הודיע הופיע על פניו של שריהביטחון. שק"ם! עניתי במקומו. שש נקודות על תשובה נכונה! ידעתי, ידעתי שלא תשכח! השק"ם במאיד, יומיים לפני הסכם ההפרדה. להקת הנח"ל בהופעה חיה.

עייזר וסאחבק שותים נעורבב אשכוליות תפוזים, ומקלפים מצופים. גופו הדק והארוך של עייזר קם לקראתי מתוך הכורסה. אני מרשה לעצמי להשתמש ב,חמימות רבה מאד" כדי לתאר את לחיצת-הידיים שלנו. ותרשו לו לתאר כ,הקלה" את הרגשתי באותו רגע. באותה פגישה חד-פעמית בשק"ם במאיד, עייזר ניב, במרחק של שיבעה שולחנות מסאחבק ולא היתה לי שום סיבה להתלונן אם עכשיו הוא לא היה זוכר אותי.

רצייתי שתדע, פתחתי בהכרזה, כי מאז אותה פגישה בשק"ם, סאחבק הוא המערץ מיספר אחד שלך בארץ. ידו של עייזר חלפה בתנועת-ליטוף על-פני שערו המקורזל.

לכן החלטתי שאתה תהיה הראשון שישמע על הדבר הכי גדול שקרה לי בחיים. החיוך השובב התחלף בארשת בוגרת ורצינית של שר בכיר. אבל לפני כן אתה חייב לבטל לי את זה, אמרתי, והנחתי על השולחן צור קריאה לשלושים יום מילואים.

היתה זו שגיאה טאקטית חמורה ושללה את הקלפים בשלב כליכך מוקדם. עייזר סגר את הרוכסן של הפליינג ושקע בכורסה העבה, התחפר מאחרי השולחן הכבד ועשה סימנים של היכון לגינתוק-מעג.

אל תסתכל עלי כמו על נודניק מטורף! ביקשתי. עברתי כבר את כולם! המג"ד, המח"ט, האגודנר, אלוף הפיקוד. עייזר הסתכל עלי כמו על נודניק מטורף. אחד שמטריד שריהביטחון כדי לבטל צורקריאה למילואים.

לרפול, המשכתי מהר, לא היה טעם שאפנה. הוא לא היה מבין אותי. יכולתי לספר לו שסאחבק זקוק לשיחרור בגלל לימודים, אבל כולם יודעים שסאחבק אינו לומד. הייתי אומר, בעיות בעבודה? רפול היה מרגיש מייד בבלוף. רק לך, עייזר, ידעתי שאני יכול לגלות את האמת ותבין אותי.

כאן שתקתי רגע כדי להיות משכנע, ואמרתי: אני מבקש שיחרור בגלל בחורה. בשביל מה לך בחורה? שאל עייזר. התאהבתי, נאלץ סאחבק להודות. אותי, שאל עייזר, אתה כבר לא אוהב?

איך אתה יכול להגיד דבר כזה? רק אותך אני אוהב! מת עליך! אתה תמיד תישאר אצלי מיספר אחד! אבל אתה יודע אין זה, לפעמים צריכים בת. אתה צריך לראות אותה כדי להבין אותי. עמדה עם חברה שלה בתנה של קו ארבע. סאחבק נישט: תסתלחי לי, אני לא מכיר אותך מאיזה שהוא מקום! אחרי רבע-שעה היא הסכימה לנסוע איתי לנואיבה בשבוע הבא. ואז נזכרתי בצורקריאה.

עייזר לא עשה פרצוף של משוכנע. ואל תחשוב שהיה לי קל איתה, המשיך סאחבק, כי החברה שלה כל הזמן זהה. משהו מסנוור. מול שהיו עלי מישקפי-השמש האמריקאיים. אבל החלטתי שהמסנוורת היא ברמה יותר מדי גבוהה בשביל סאחבק. אחת כזאת - אמרתי לעצמי - צריך לשמור למפקד! - אז מה אתה אומר? נחזור מנואיבה ונצא ארבעתנו יחד? סאחבק יביא בנות. אתה תביא את ה,דודג'דארט" ויחד נשרוף את העיר.

במקום תשובה העיף עייזר מבט נוגה בתמונתו של ראשיהממשלה, מנחם בגין, הלחיה לי קיר הלישכה. עזוב אותך מבגין! שח סאחבק. מי זה בכלל? ראש ממשלה! אז מה? גם אתה יכול להיות ראש ממשלה! תאמין לי שתהיה פייאלף יותר טוב ממנו! בגין הוא ראשי-ממשלה מצויין, אמר עייזר, וליטף את דגם ה,כפיר" המונח על שולחנו.

אל תהיה ילד! אמרתי, אתה יודע שכל העם איתך! גם אסאד התחיל בתור מפקד חיל-האוויר. ביום שכל ראשיהממשלה באוזור יהיו מפקדי חיל-האוויר - יבוא השלום. ואז יתחילו הקטעים.

לקחתי אוויר, והמשכתי: עייזר ראשי-ממשלה, סאחבק יועצו המיוחד לעניינים הגייניים. עשרים-וארבע שעות ביממה של מסיבות בלתי-פוסקות! מיצעד אין-סופי של להקות צבאיות! מדינה של להקות צבאיות. את ה,בזימה" נעשה להקה צבאית, וסוף-סוף נזכה פעם בחיים לראות את התחתונים של רובינא. מדינה של גיזעיים וסאחבקים תהיה פה! ואני רוצה לראות שמישהו ינסה להפריע לנו.

אנחנו נפטר אותם! המשכתי בתנופה, את כל הפולנים והייקים! לכל הדוקטורים והאנטליגנטים ניתן ביד פחית עם סיד לבן, ונשלח אותם לצבוע את העצים. אחר-כך נבטל את הגפילטע-פיש ואת התיזמורת הפילהרמונית. רק חומוס, טחינה וחממץ יהיו פה! מדינה של דובון ושל פליינג. ואז סאחבק יסדר לך התונה רשמית עם אנואר, ותוכלו לפרוש לכפר קטן על גדות הנילוס. סאחבק כבר יקח על עצמו את האחריות על המדינה.

עייזר לא אמר דבר, אבל אני נשבע לכם שהוא הסכים עם כל מילה שלי. אם אנחנו רוצים שכל זה יקרה, החליט סאחבק להתקדם אל מטרות בואו, אתה מוכרח קודם להרים בשבילי טלפון לרפול בעניין הצורקריאה. מה קרה, עייזר? אתה רוצה שאני אדבר עם רפול? או קיי, שיהיה בפתק. אתה רוצה? נא לשחרר את סאחבק משלושים יום מילואים. הנ"ל דרוש לי למשימה סודית ביותר. מאה אחוז! ואל תתבייש להרים אלי טלפון לפני הבחירות הבאות. זכור שסאחבק חייב לך טובה. שאשים פצצתי-סירחון במפלגת העבודה! אוקיי, נראה לפני הבחירות. אל תדאג, סאחבק יקפץ אליך עוד לפני-כן. כמו שאני מכיר את צה"ל, הוא עוד יצטרך אותי השנה.

י'א'כ' כ'ס'נ'י.

חופש דיבור - לא לדגנרטים!

בעיית היחס לאנטי-דמוקרטים במישטר דמוקרטי או דמוקרטי-להלכה היא תמיד אקטואלית ואקוטית. אין מירשם מוחלט ונצחי בנידון, אלא יש להשתית את עקרון חופש הדיבור על נורמות ועקרונות אוניברסליים.

ברבליים אלה אני מבקש להגיב על מכתבו של אדם קלר (העולם הזה 2121), הממליץ להעניק חופש דיבור גם לחוליגאן הרב מאיר כהנא. אם מומלץ לתת חופש דיבור לפאשיסט הקורא בפומבי לגרש את הערבים מהארץ, הרי יש לאפשר תעמולה בציבור גם לדגנרטים, גאנגסטרים, נאצים, רוצחים ונובלים מקצועיים. בדרך זו אנו מגיעים לאבסורד. לפי דבריו של אדם קלר: "...ולהשאיר שיטות פעולה פאשיסטיות כנחלתם הבילעדית של פאשיסטים", ולמען הדבר, עלינו להימנע מכל מעשה הפוגע בדמוקרטיה.

אדיעזר פומרניץ, נהריה

אין אני יכול שלא להזדהות עם מכתבו של אדם קלר, המוקיע פיצוץ אסיפה של הרב כהנא כשיטה פאשיסטית. והבדל הגדול בינינו לבין הקומוניסטים הוא שהם קוראים לעצמם חזית דמוקרטית, ורצונם להשליט בארץ מישטר דוגמת ברית המועצות נטולת הדמוקרטיה. בשעה שלנו, הכוחות הציוניים המתקדמים, הדמוקרטיה הינה סס-חיים.

מושה בריעמי, תל-אביב

השרים המשתמטים

קראתי בתשומת-לב מרובה את איגרתו של העורך הראשי של העולם הזה אורי אבנרי (העולם הזה 2121), בנידון סידרת הכתבות שלכם על כך, ש,מעולם לא היתה בישראל ממשלה שכה רבים מחבריה חייבי הגיוס הצליחו להתחמק משירות מלא ב"צה"ל כמו ממשלת בגין. יש לי שאלה: מדוע בימי ממשלות המערך לא טרחתם לפרסם מימצאים מסוג זה על שרי ה"מערך"?

עד כמה שידוע לי היו כבר ממשלות קודמות בישראל שהגדילו לעשות בשטח זה - של "השתמטות" כביכול, משירות בצה"ל. בכלל, לדעתי, מי שמכהן כחבר-כנסת או שר בישראל, ממלא בכך את חובתו הלאומית כלפי המדינה. לדעתי, שירות מיניסטרילי כמוהו כשירות ב"צה"ל.

ד. ברי-חיים, ירושלים

מדוע לא פישפשתם בעברם הצבאי של שרי ממשלת המערך? האם תוכלו לספר קצת מה היה עברם הצבאי של שרים בעבר כמו פרס, רבינוביץ, ספיר, הלל,

ברעם ואחרים? אולי כדאי לעדכן מעט את קוראיכם.

זרי רזונמלר, חיפה

העולם הזה התריע לא פעם בעבר על התחמקותו משירות צבאי פעיל של מי שכינה כסגן שריהביטחון ואח"כ כשר-הביטחון, שימעון פרס. רוב השרים האחד רים בממשלות המערך שלא שירתו בצה"ל, לא היו בגיל גיוס בתקופת מילחמת ה' עצמאות. העיסוק המיוחד בעברם הצבאי

של שרי ממשלת הליכוד נובע מכך, שדווקא ממשלה המובילה למילחמה, לדעת העולם הזה, מורכבת בחלקה משרים המוכנים לשלוח אחרים לשדה-הקרב בעוד הם עצמם הצליחו להתחמק ממנו.

השוואה - חג הנוצרי

חיפשתי בלוח כדי למצוא את התאריך המדוייק בו חל יום-השוואה השנה. לפני תעתי מצאתי תחת התאריך ה-4 במאי את הפירוט הבא: חג נוצרי, יום ה' אם מחברי הלוה העברי חמדו להם לצון, או שהיתה להם כוונה פוליטית בכך, להאשים את כל העולם הנוצרי רי במה שעוללו ה' נאצים לעם היהודי במילחמת העולם ה' שנייה. אולם לדע-תי זהו הערה מחור-סרת טעם לציין את יום-השוואה כ,חג נוצרי". אינני מכיר אף נוצרי החוגג את יום-השוואה. גיל פרסלנטי, בת-ים

מועדי ה-4 במאי יום-השוואה כ,חג נוצרי". אינני מכיר אף נוצרי החוגג את יום-השוואה. גיל פרסלנטי, בת-ים

ה-4 במאי הוא יום חג הפסחא של העדה הנוצרית האורתודוקסית-יוונית. רק במקרה חל השנה יום זה ביום-השוואה, אך, כמובן, שאין כל קשר בין שני ה' מועדים.

כרות תועבה

ב-15 באפריל התקיימה בכיכר מלכי ישראל עצרת תמיכה בראש-הממשלה מ' טעם אנשי תנועת "שלום בטוח". למחרת דיפדתי במטריב. ליד סיקור ההפגנה מצאתי תצלום שצולם בכיכר. בין עשר רות השלטים המופיעים בתמונה מופיעה גם כרוזה הנושאת עליה את הסיסמה: CARTER-HITLER (ראה צילום).

כרות שלום-בטוח

חושב שהתנועה, "שלום בטוח" חייבת ליטול אחריות על איש זה. למרות זאת כתבתי אל מנהיגי תנועה זו, ודרשתי להתנער מסיסמות ואנשים כאלה. עד עתה לא קיבלתי תשובה. כתבתי גם שני מכתבים למערכת מטריב, בהם הבעתי סלידה מן המעשה. הדגשתי שאיני מאשים את כל התנועה והבעתי תקווה שלא אראה עוד כרות כאלו ברחובות ישראל. המכתבים לא פורסמו.

צר לי מאוד שהיה מישהו שהעלה בדעתו לתמוך בראש-הממשלה בצורה זו. צר לי עוד יותר על כך שמבין 40 אלף האנשים שנבחו במקום, לא קם אף אחד כדי לסקל את התועבה הזאת ואת בעלה. האם אנשי "שלום בטוח" חושבים שזו הדרך הנכונה להביע תמיכה בראש-הממשלה?

אנדרזי בורנשטיין, חולון

לבנון: דיעה אחרת

בימים האחרונים השתחררתי משירות מילואים פעיל בדרום הלבנון. לא כתבתי מכתב זה בזמן שירותי, אך עתה, כאזרח וכאדם, איני יכול להימנע מלעשות זאת ולתאר את שראו עיני. אמצעי התיקשורת בישראל הציגו את הפעולה הצבאית ב' (המשך בעמוד 8)